

Opuz Grup Davaları

(no. 33401/02) **Gölge Rapor**

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı

Shadow Report for Opuz Group Cases

(no. 33401/02)

Mor Çatı Women's Shelter Foundation

Opuz Grup Davaları (no. 33401/02)
Gölge Rapor- Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı
Ekim 2022-İstanbul

Shadow Report for Opuz Group Cases
(no. 33401/02) Mor Çatı Women's Shelter Foundation
October 2022-İstanbul

Kapak Fotoğrafi/Cover Photo
Güliz Sağlam

Bu yayın, Etkiniz AB Programı kapsamında Avrupa Birliği finansal desteği ile üretilmiştir.
Bu yayının içeriğinden yalnızca Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı sorumludur ve hiçbir şekilde
Avrupa Birliği'nin görüşlerini yansıtmamaktadır.

This publication was created and maintained with the financial support of the European Union
provided under Etkiniz EU Programme. Its contents are the sole responsibility of Mor Çatı
Women's Shelter Foundation and do not necessarily reflect the views of the European Union.

İÇİNDEKİLER

I. Giriş.....	4
II. Vaka Özeti	6
III. Bireysel Önlemler	6
IV. Genel Önlemler	6
A. Etkili Soruşturma ve Cezasızlık	8
Adalete Erişimin Önündeki Engeller	8
Makul Süre	10
Risk Analizi.....	10
Yakalama Kararlarının Uygulanması	12
Verilen Cezaların Caydırıcı Olmaması	12
İndirimler.....	16
Cezasızlık Gerekçeleri	16
V. Sonuç ve Öneriler	18
EK-1	20

CONTENTS

I. Introduction	5
II. Case Summary	7
III. Individual Measures	7
IV. General Measures	7
A. Effective Investigation and Impunity	9
Barriers to Access to Justice	9
Reasonable Time.....	11
Risk Assessment.....	11
Implementation of Arrest Warrants	13
Non-Deterrent Effect of Sentences and <i>De Facto</i> Impunity	13
Mitigation.....	17
Grounds for Impunity	17
V. Conclusion and Recommendations	19
Appendix-I.....	21

Dilara Açıkgöz csgorselarsiv.org

Giriş

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı, Opuz Grup kararlarının uygulanması için gerekli genel tedbirlerle ilgili olarak "Kararların infazının ve dostane çözüm koşullarının denetimine ilişkin Bakanlar Kurulu İçtüzüğü"nün Kural 9(2) kapsamındaki gözlemlerini ve tavsiyelerini bilgilerinize sunar.

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı 1990 yılında kadına yönelik şiddetle mücadele etmek amacıyla kuruldu. Mor Çatı'ya başvuran kadınların deneyimleri, kadınların şiddetten uzaklaşmaya çalışırken nelere ihtiyaç duyduklarını ve hangi engellerle karşılaştıklarını görmemizi sağlar. Mor Çatı'da şiddetle mücadele etmek ve toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak için kadınlardan edinilen bilgilerle, İstanbul Sözleşmesi ve CEDAW gibi uluslararası sözleşmelerin, kanun ve yönetmeliklerin uygulamaları izlenir, raporlanır ve Çalışma, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığındaki karar vericilere gerekli politikalara dair öneriler sunulur.

Introduction

The Mor Çatı Women's Shelter Foundation hereby respectfully submit their observations and recommendations under Rule 9(2) of the "Rules of the Committee of Ministers for the supervision of the execution of judgments and the terms of friendly settlements" regarding the general measures required for the implementation of the Opuz group of judgments.

Mor Çatı Women's Shelter Foundation was established in 1990 to combat violence against women. The experiences of women who applied to Mor Çatı demonstrate their needs and the barriers they face as they try to distance themselves from violence. To combat violence against women and ensure gender equality, Mor Çatı, based on the information obtained from women, monitors and reports on the implementation of laws, regulations and international conventions, including Istanbul Convention and CEDAW, providing policy recommendations to decision-makers such as the Ministry of Labour, Family and Social Services, the Ministry of Justice and the Ministry of Interior.

II. Vaka Özeti

Bu vaka grubu, yetkililerin, gerçek ve olası riskler ve tehditler hakkında makul bir şekilde bilgilendirilmelerine rağmen kadınları (başvuranlar veya onların kadın akrabaları) aile içi şiddetten koruyamamalarıyla ilgilidir (Madde 2 ve 3). Opuz davasında, M.G. ve Halime Kılıç davasında mahkeme, kadınların korunmamasının cinsiyet temelinde ayrımcı olduğuna karar vermiştir (2. ve 3. maddelerle bağlantılı olarak 14. maddenin ihlali).

Önleyici tedbirlerle ilgili olarak Mahkeme, yetkililerin sığınaklarda kalamayacak durumda olan kadınlara alternatif çözümler sunmamasını, sığınaklarda kalan şiddete maruz kalan kadınların güvenliğinin sağlanmaması ve yetkililerin gerektiğinde ihtiyati tedbir kararı çıkarmaması ve bu kararların verilmesinde ve tebliğ edilmesindeki gecikmeleri eleştirmiştir. Ayrıca Mahkeme, tedbir kararları verildiğinde, ihlaller için yaptırım uygulanmadığını, bu durumun kararları etkisiz hale getirdiğini ve suçluların cezasız kalmasına yol açtığını tespit etmiştir.

Ayrıca Mahkeme, boşanmış kadınların o dönem yürürlükte olan Aile Koruma Yasası tarafından evli kadınlara sağlanan korumanın dışında tutulmasına dair yasal çerçeveye ve yine o dönem yürürlükte olan Ceza Yasası uyarınca soruşturma açılabilmesi için şikayetin gerekli olması ile ilgili belirli sorunları tespit etmiştir.

Daha genel olarak, ceza hukuku sisteminde yetkililerin aile içi şiddete bir dereceye kadar tolerans göstermesinden kaynaklanan yeterli caydırıcı ve koruyucu etkilerin olmamasını eleştirmiştir. Tespit edilen sorunlar arasında, soruşturmanın başlatılmasındaki gecikmeler ve soruşturmanın etkin bir şekilde yürütülememesi, hakimlerin mahkeme öncesi tutukluluğu göz önünde bulundurarak mağdurlara yönelik riskleri değerlendirmedeki ihmalleri, mağdurların şikayetlerini geri çekmesinin ardından yargılamaların devam etmemesi, ceza yargılamalarının tamamlanmasındaki gecikmeler ve yetersizlikler yer almaktadır. Gelenekler ve namus gerekçesiyle cezaların hafifletilmesi de bu yetersizliklere dahildir.

III. Bireysel Önlemler

M.G. Vakası (646/10)

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı, M.G. v. Türkiye Davası (646/10) için alınması gereken bireysel önlemler hakkında yorumlarını belirtmek istiyor. Mor Çatı, M.G.'ye 2005'ten beri destek vermektedir ve bu nedenle dava hakkında ilk elden bilgiye sahiptir.¹

Türkiye'nin 16/10/2020 tarihli Eylem Planında, İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin başvuranın eski eşini kasten yaralama suçundan 3 yıl, hürriyetinden yoksun bırakma suçundan ise 12 yıl hapis cezasına çarptırdığı belirtilmektedir. Ancak, temyiz işlemleri halen askıdadır ve başvuranın eski kocası tutuklanmamıştır. Ayrıca M.G.'ye karşı tehditler savurmaya devam etmektedir. M.G., Türk makamlarına olan güvenini kaybettiği için yeni koruma önlemleri talep etmemektedir.

Başvuranların güvenliğini sağlamak için alınan tedbirlere ilişkin şu ana kadar herhangi bir önlem alınmamıştır. Yargılamalar çok uzun süredir devam etmektedir ve başvuranın başka bir mağduriyet yaşamamasını önlemek için süreci hızlandıracak özel tedbirler mevcut değildir.

Bu koşulları göz önünde bulundurarak, ulusal makamlar, failin etkili bir şekilde adalet önüne çıkarılmasını sağlamak için yargılamaları hızlandırmalı ve ayrıca başvuranın güvenliğini sağlamak için acilen önlemler almalıdır.

IV. Genel Önlemler

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı tarafından hazırlanan bir önceki raporda² (Application No. 33401/02) dikkat çekilen sorunların çözümünde, aradan geçen süreye rağmen herhangi bir ilerleme kaydedilmediği gibi 20 Mart 2021 tarihinde Türkiye İstanbul Sözleşmesi'nden imza çekmeye karar vermiştir. İstanbul Sözleşmesi'nden Türkiye'nin imza çekmesi, kadına yönelik şiddetle mücadelede siyasi irade eksikliğinin

1 M.G.'nin Davası hakkında ayrıntılı bilgi için lütfen Ek 1'e bakın.

2 <https://morcati.org.tr/wp-content/uploads/2021/02/AIHM-Opuz-Grubu-Davaları-Golge-Raporu.pdf>

II. Case Summary

This group of cases concerns the failure of the authorities to protect women (the applicants or their female relatives) from domestic violence, despite having been reasonably informed of the real and imminent risks and threats (Articles 2 and 3). In the cases of Opuz, M.G. and Halime Kılıç, the Court also found that the failure to protect the women was discriminatory on grounds of gender (violation of Article 14 in conjunction with Articles 2 and 3).

As regards preventive measures, the Court criticised the authorities' failure to offer alternative solutions to women unable to stay in shelters, the lack of provision for the security of victims in shelters, and the failure of the authorities to issue injunctions when needed and delays in issuing and serving them. Moreover, the Court found that when prevention orders were issued, sanctions were not applied for breaches, making them ineffective and affording impunity to offenders.

Furthermore, the Court identified specific problems with the legislative framework, namely the exclusion of divorced women from the protection offered to married women by the Family Protection Act and the requirement under the Criminal Code then in force for a complaint by the victim in order for an investigation to be pursued in relation to less serious injuries.

More generally, it criticised the lack of sufficient deterrent and protective effects in the criminal law system stemming from a degree of tolerance of domestic violence by the authorities. The problems identified included delays in initiating investigations and failures to conduct them effectively, failures by judges when considering pre-trial detention to evaluate the risk to victims, discontinuances of proceedings following the withdrawal of complaints by victims, delays in completing criminal proceedings, and inadequate sentences, including mitigation of sentences on grounds of custom or honour.

III. Individual Measures

The Mor Çatı Women's Shelter Foundation would like to comment on the individual measures required for the implementation of the **M.G. v. Turkey** Case (646/10). Mor Çatı has been providing support to M.G. since 2005 and therefore we have first-hand information about her case.¹

Turkey's Action Plan of 16/10/2020 states that the Istanbul 6th Assize Court sentenced the applicant's ex-husband to 3 years of imprisonment for the crime of bodily harm with intent and to 12 years of imprisonment for the crime of deprivation of liberty. However, the appeal proceedings are still pending and the applicant's ex-husband has not been detained. Furthermore, he continues to make threats against her and M.G. no longer asks for new protection measures since she has lost her trust in Turkish authorities.

No measures have so far been taken to ensure the applicants' safety. The proceedings have been pending for an excessively long period of time, and there are no specific measures in place to expedite the process to prevent her from secondary victimisation.

Having in mind these circumstances, the national authorities should speed up the proceedings in order to ensure that the perpetrator is brought to justice effectively, and should also urgently take measures to ensure the applicant's safety.

IV. General Measures

Despite the time that has elapsed, there has not been any progress in resolving the problems highlighted by Mor Çatı Women's Shelter Foundation in its previous report² (Application No. 33401/02). Moreover, on 20 March 2021, Turkey decided to withdraw from the Istanbul Convention. Turkey's withdrawal from the Istanbul Convention is a significant indication of the lack of political will in tackling violence against women.

1 For detailed information about M.G.'s Case please refer to Appendix 1.

2 <https://en.morcati.org.tr/oampepee/2021/05/Opuz-v.-Turkey-Group-of-Cases.pdf>

önemli bir göstergesidir. Türkiye, sözleşmenin feshinden sonra ceza kanununda³ düzenlemeler yaparak kadına yönelik şiddetle mücadelede dair çalışmalar yaptığını beyan etmiştir. Bu raporda özellikle ceza uygulamalarına odaklanarak mevcut sorunlar ortaya koyulmaktadır.

A. Etkili Soruşturma ve Cezasızlık⁴

Adalete Erişimin Önündeki Engeller

Türkiye’de kadına yönelik şiddete ilişkin suçlarda soruşturma, genellikle suç işlendiğine dair yapılan şikâyet üzerine başlar⁵. Mor Çatı’ya başvuran kadınların büyük çoğunluğunun maruz kaldığı şiddet nedeniyle şikayetçi olmadığı, şikayette bulunan kadınların ise savcılıktan ziyade karakola gidip şikayetçi olduğu görülmektedir.⁶

Kadınlar, kocalarından gördükleri şiddeti şikâyet etmek konusunda oldukça çekimser davranmaktalar. Son yıllarda ceza adalet sistemine güvensizlik toplumun her kesiminde artmıştır. Kadınların çoğunun sisteme güvenmeme, şikayetçi olunması halinde failin daha fazla zarar vereceğinden korkma, boşanma davasının uzayacağından ya da failin nafaka vermemesinden çekinme gibi nedenlerle ve aile içi dinamiklerin etkisiyle şikayetçi olmadıkları anlaşılmıştır. Kadınların şikayet sürecine dair prosedüre ilişkin bilgilerinin eksik olması, şikayet sonrası hukuki prosedürün çok uzun sürmesi ve soruşturma/dava sürdüğü müddetçe şiddeti önleyecek hizmetlerin yetersiz olması, dava süreçlerinin maddi yükünü kaldırmanın zorluğu gibi etkenlerle de harekete geçmedikleri tespit edilmiştir. Şikayette bulunan kadınlar ise süreçte zorlandıkları, yıldıkları ya da şiddetin dozu arttığı için şikayetlerini geri çekebilmektedir. Mor Çatı’ya başvuran bir kadın neden şikayette bulunmak istemediğini şöyle anlattı: “Daha önce şikayet için karakola gittiğimde çocuklarımla saatlerce aç susuz bekletildim. Beni sizin dinlediğiniz gibi dinlemediler. Kocamın hakaretlerini kayıt altına almayı reddettiler. Umutlarımı kırdılar. Bu olay kocama devletin

Serra Akcan

csgorselarsiv.org

müdahale etmeyeceğini gösterdi ve bu olaydan sonra eşim cesaretlendi. Bir daha asla şikayet etmek istemedim.” Başka bir kadın, kocasının yasaklama emrine uymadığından şikayet etmek için bir keresinde polisi aradığını söyledi. Polis geldiğinde müdahale etmediğini ve bu olaydan sonra kocasının şiddeti artırmaması nedeniyle bir daha kocasını şikayet etmediğini söyledi. Polisin kadınları tam olarak bilgilendirmediği ya da hakları konusunda yanlış bilgilendirdiğine dair çeşitli örnekler var: 6284 sayılı Kanun’un tüm yönleriyle belirtilmemesi, sığınağa başvururken çocuklarından ayrılması gerektiğinin belirtilmesi, gece sığınağa alınmaması, tıbbi darp raporu için hastaneye sevk etmemesi. Bir kadın, kocası tarafından dövüldükten sonra, polisi aradığında ne olduğunu anlattı: Polis, fail alkolün etkisi altında olduğu için herhangi bir işlem yapmayı reddetti, fiziksel yaralanmaları kaydetmesi için hastaneye yönlendirmeye yardım

After withdrawing from the Convention, Turkey has introduced some regulations in the penal code³, stating that it is working to combat violence against women. This report sets out the current problems with a specific focus on punishment practices.

A. Effective Investigation and Impunity⁴

Barriers to Access to Justice

In Turkey, investigations are usually launched into charges in connection with violence against women after a complaint is filed, informing authorities that a crime has been committed.⁵ The vast majority

of women who apply to Mor Çatı have not filed a complaint for the violence inflicted on them and those who have filed a complaint have gone to the police stations rather than the prosecutor’s office⁶.

Women are quite hesitant about filing a complaint for the violence inflicted on them by their husbands. Most women do not file a complaint for a number of reasons including their distrust of the system, their fear that the perpetrator may do more harm if a complaint is made, their hesitation that the divorce proceedings will be prolonged or the perpetrator will not pay alimony and the influence of family dynamics. Women face other barriers to taking action, including their lack of information about the complaint procedure, the very lengthy legal procedure that follows the complaint, inadequate services for preventing violence during the investigation/lawsuit and the challenge to afford the financial burden of legal proceedings. A woman who applied to Mor Çatı explained why she did not want to file a complaint: “When I went to police station for complain before, I was kept waiting for hours with my children without food or water. They did not listen to me like you did. They did not want to record my husband’s insults. They broke my hopes. This incident showed my husband that the state will not interfere. After this incident, my husband was encouraged. I never wanted to complain again.” Another woman told that she once called the police to complain about her husband not complying with the restraining order. She said that the police did not intervene when they arrived, and that she did not complain again after this incident because her husband was more violent. There are various examples police not informing women fully or misinforming regarding their rights: not mentioning all aspects of the Law No. 6284, stating they should be apart from their children when applying to shelter, not admitting to shelter at night, not referring to the hospital for medical assault report among them. After being battered by her husband when, one women explained what happened when she called the police: police declined taking any action because he was under the influence of alcohol, did not assist her to hospital to record physical injures, suggested she goes to shelter but not explain how. Women who have filed a complaint may withdraw their complaints because they are intimidated or face difficulties or the violence against them escalates during the process. Violence Prevention and Monitoring Centers should fulfil the functions of being an institution where women who

3 <https://wwwhr.org/wp-content/uploads/2022/07/TURK-CEZA-KANUNU-ILE-CEZA-MUHAKEMELERI-KANUNUNDA-YAPILAN-DEGISIKLIKLERE-I-LISKIN-DEGERLENDIRMELERIMIZI-ICEREN-BILGI-NOTU-1.pdf>

4 Bu raporun yazımında kullanılan bilgiler birden fazla kaynağa dayanmaktadır. Bunlardan ilki Mor Çatı’nın dayanışma merkezi ve sığınağında Kasım 2020-Haziran 2022 tarihleri arasında dayanışma kurulan kadınlardan elde edilen bilgi ve deneyimlerdir. Mor Çatı’ya 1 Kasım 2020-30 Haziran 2022 tarihleri arasında 2169 kadın ilk defa başvurdu, geçmiş yıllardan ulaşan 232 kadına destek verildi. Bu tarihler arasında Mor Çatı dayanışma merkezinden toplam 2041 kadın destek aldı. İkincisi de rapor kapsamında Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı olarak 27 ve 29 Temmuz 2022 tarihlerinde Mor Çatı gönüllüsü olan veya aktif olarak kadına yönelik şiddet alanında çalışan feminist sosyal çalışmacılar ve avukatlar ile yapılan odak grup toplantılarıdır.

5 İhbar üzerine de başlayabilir.

6 Bu bilgi Mor Çatı’nın deneyimlerinden ve Kasım 2020-Haziran 2022 arasındaki zaman dilimini kapsayan veri tabanından derlenmiştir.

3 <https://wwwhr.org/information-note-our-assessment-of-the-amendments-made-to-turkish-penal-code-and-the-code-of-criminal-procedure/>

4 This report is based on information obtained from multiple resources. The first of these resources is the information and experiences shared by women who received support at Mor Çatı solidarity center and shelter between November 2020-June 2022. Between 1 November 2020-30 June 2022, a total of 2169 women applied to Mor Çatı for the first time. 232 women who had applied previously also received support. A total of 2401 women received support at Mor Çatı solidarity center during this period. The second resource is the focus group meetings held as part of the work on this report between 27-29 July 2022 with the participation of lawyers and feminist social workers who are Mor Çatı volunteers or work actively on violence against women.

5 Investigations can also be initiated upon reporting of a crime.

6 This information is collected from the experience of Mor Çatı and from its database covering the time frame between November 2020-June 2022.

etmedi, sığınağa gitmesini önerdi, ancak bu sürecin nasıl işlediğine dair bilgi vermemiştir. Şikayette bulunan kadınlar, sindirildikleri, zorlandıkları ya da süreç içinde kendilerine yönelik şiddetin artması nedeniyle şikayetlerini geri çekebilmektedir. Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri, şiddete maruz kalan kadınların şikayetlerini iletebilecekleri, hukuki, psikolojik ve diğer destekleri⁷ alabilecekleri bir kurum olma işlevini yerine getirmelidir. Adalet Bakanlığı ve barolar, kadınların adalete erişimini kolaylaştıracak ve uygulamada ücretsiz hukuki desteği yaygınlaştıracak bilgilendirme çalışmaları yapmalıdır.

Makul Süre

17.10.2019 tarihinden bu yana Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK) 250. Madde ile mahkemelerin iş yükünün azaltılması ve böylelikle davaların daha kısa sürede bitirilmesine imkân sağlanması amacıyla alternatif bir cezai uyuşmazlık çözüm yöntemi olarak basit yargılama usulüne geçilmiştir.⁸

Şikayetle başlayan soruşturma sürecinin tamamlanabilmesi için en azından müşteki ve şüphelinin ifadelerinin alınması, asgari delillerin toplanması gerekmektedir. Müşteki genellikle şikayetle birlikte ifade vermekte ise de şüphelinin ifadesinin alınması çok uzun süreler alabilmektedir. Bunun sebeplerinden biri dosyalardaki gelişmelerin takip edilmemesi, örneğin şüpheliye ulaşılamamışsa makul sürede araştırılmaya başlanmaması, şüpheliye ulaşılsa dahi makul sürede ifadeye gelmediği için gerekli prosedürlerin işletilmemesidir. Benzer şekilde delillerin toplanma süreci de uzayabilmektedir.

Mor Çatı'ya başvuran ve özel avukatı olan bir kadının şikayeti üzerine sunduğu darp raporlarının hastanelerden istenmesi, cevaplarının takibi avukat vasıtasıyla yapılmış ise de iddianamenin hazırlanması iyi takibe rağmen 1 yılı bulmuştur. Kadın 01.10.2019 tarihinde hakaret, tehdit, kasten yaralama, kötü muamele suçları nedeniyle eşinden şikayetçi olmuş,13.11.2020 tarihinde

tehdit ve hakaret suçları yönünden yeterli şüphe oluşmadığından bahisle takipsizlik kararı verilmiş, kötü muamele suçuyla ilgili herhangi bir değerlendirme yapılmadan basit yaralama nedeniyle iddianame düzenlenmiştir.18.01.2021 tarihinde basit yargılama usulü uygulanarak fail hakkında basit yaralama suçundan adli para cezası verilerek hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiştir. Fail karara itiraz etmiş duruşma açılarak 23.06.2021 tarihinde benzer bir karar verilerek hüküm kesinleşmiştir.⁹

Mahkemenin basit yargılama usulü sonunda eğer mahkûmiyet hükmü kurulacaksa oranında indirim yapılması kanunen zorunludur.¹⁰

Kovuşturma aşamasında: Yargılamalar çok uzun sürmektedir. İstinaf aşamasının da kanun yolu olarak eklenmesi ile birlikte Yargıtay incelemesine tabi dosyaların sonuçlanması eski usule göre daha da uzamaktadır. Yerel mahkeme süreci bittikten sonra dosyanın sonuçlanması istinaf aşamasında ortalama 2-3 sene, Yargıtay'da da ayrıca yaklaşık 2-3 seneyi bulabilmektedir. Karar temyiz veya Yargıtay tarafından bozulur ve yeniden yerel mahkemeye gönderilirse süreç neredeyse en baştan başlamaktadır ve bazen dosyaların kesinleşmesi 10 yıldan fazla sürebilmektedir. Bu durum, şiddete maruz kalan kadınlar ve öldürülen kadınların yakınları için manevi zorluklara neden oluyor çünkü faille uzun yıllar boyunca yargı yoluyla muhatap olmaya devam etmektedirler.

Risk Analizi

Ceza Kanunu'nda suçun işlenmesinden sonra failin tehlikelilik hali dikkate alınarak hükmedilen güvenlik tedbirleri arasında kadına yönelik şiddet özelinde bir düzenleme yoktur. Bu önlemler sadece 6284 sayılı Kanun'da (İstanbul Sözleşmesi'nin uygulanması için 2012 yılında kabul edilen Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun) bulunmaktadır. Güvenlik tedbirleri genellikle belli hakların yoksun bırakılması

are exposed to violence can make their complaints and receive legal, psychological and other support.⁷ The Ministry of Justice and bar associations should carry out information activities to facilitate women's access to justice and expand free legal support in practice.

Reasonable Time

On 17 October 2019, Article 250 of the Code of Criminal Procedure introduced the simple trial procedure as a method of alternative dispute resolution in criminal cases with the aim of easing the workload of the courts and consequently ensuring that legal proceedings are concluded in shorter periods of time.⁸

To conclude the investigation process initiated by a complaint, it is necessary at least to take the statements of the complainant and the suspect and collect the minimum evidence required. The complainant usually gives a statement together with the complaint; however, **taking the statement of the suspect can take a very long time**. A reason for this delay is the failure to follow the developments in case files; for instance, the investigation does not start in a reasonable time unless the suspect can be reached or even if the suspect is reached, the procedure does not move forward if the suspect does not show up to give a statement in a reasonable time. In a similar vein, the process of collecting evidence may draw out.

In the case of a complaint filed by a woman who applied to Mor Çatı and had a private lawyer, it took one year, despite the proper follow-up process, to obtain the battery reports from the hospitals and to issue the bill of indictment, although the follow-up was made by the lawyer. On 1 October 2019, the woman filed a complaint against her husband for the offences of insult, threat, bodily harm with intent and ill-treatment. On 13 November 2020, a decision of non-prosecution was given in view of the lack of sufficient doubt for the offences of threat and insult. The bill of indictment was issued for the offence of

inflicting minor wounds without any consideration of the offence of ill-treatment. On 18 January 2021, the perpetrator was sentenced to a judicial fine due to the simple trial procedure, and a decision was taken to defer the announcement of the verdict. The perpetrator appealed against the decision, and a hearing took place. On 23 June 2021, a similar decision was made, finalising the conviction.⁹

It is also required by law to reduce the sentence by if a sentence is given at the end of the simple trial procedure.¹⁰

Judicial stage: The trial process is also very lengthy. After the local court proceedings, that takes up to 1-2 years, are over, it can take up to 2-3 years on average to conclude appealed case decisions. It can take approximately about 2-3 more years for cases before the Court of Cassation. If the decision is overturned by the appeal or the Supreme Court and sent to the local Court again, the process can almost start from the beginning and sometimes the finalization of the files can take more than 10 years. This situation causes moral difficulties for the women who have been subjected to violence and for the relatives of the women who were killed, because they have been dealing with the perpetrator through the judiciary for many years in the best-case scenario.

Risk Assessment

The Penal Code does not include a specific regulation for risk assessment in the context of domestic violence offence and security measures, these measures are only available in the Law No. 6284 (Law to Protect the Family and Prevent Violence against Women, adopted in 2012 to implement the Istanbul Convention). Security measures are usually implemented by depriving the perpetrator of certain rights.¹¹ Apart from the withdrawal of parental rights, there are no measures in place that protect the life of a woman who is subject to violence neither in general nor in criminal code.

⁷ Daha fazla örnek için: <https://morcati.org.tr/wp-content/uploads/2022/01/Erkek-S%CC%A7iddetiyle-Mu%CC%88cadelede-Koordinasyona-l%C-C%87lis%CC%A7kin-l%CC%87zleme-Raporu.pdf>

⁸ Basit yargılama usulü, Asliye Ceza Mahkemesi görev alanına giren bazı görece hafif suçlar bakımından, duruşma yapılmaksızın yazılı beyan esasına göre ceza davalarını sonuçlandıran özel bir yargılama usulüdür. Bu usul soruşturma aşaması tamamlanıp kovuşturma aşamasına geçildikten sonra uygulanmaktadır. CMK m.251/1 "asliye ceza mahkemesince, iddianamenin kabulünden sonra adli para cezasını ve/veya üst sınırı iki yıl veya daha az süreli hapis cezasını gerektiren suçlarda basit yargılama usulünün uygulanmasına karar verilebilir." Bu bağlamda TCK kapsamında basit yargılama usulünün uygulanabileceği suç tipleri: Tehdit suçu (TCK m.106/1), basit cinsel taciz suçu, hakaret suçu, birden çok evlilik, hileli evlenme, dinsel tören (TCK m.230), kötü muamele (TCK m.232), aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihlali (TCK m.233), çocuğun kaçırılması ve alı-konulması (TCK m.234).

⁹ Talep üzerine ilgili belgeler sağlanabilir.

¹⁰ CMK 251/3beyan ve savunma için verilen süre dolduktan sonra mahkemece duruşma yapılmaksızın ve Cumhuriyet savcısının görüşü alınmaksızın, Türk Ceza Kanunu'nun 61. maddesi dikkate alınmak suretiyle, 223. maddede belirtilen kararlardan birine hükmedilebilir. Mahkûmiyet kararı verildiği takdirde sonuç ceza dörtte bir oranında indirilir.

şeklinde uygulanmaktadır.¹¹ Bu uygulamada velayet haklarından yoksun kılınma haricinde şiddete maruz kalan kadının hayatını etkileyen herhangi bir tedbir yoktur.

Savcılıklar, Ceza ve Aile Mahkemeleri defalarca kadına yönelik şiddet içeren suçları işleyen failer hakkında herhangi bir risk analizi yapmamaktalar. Örneğin, kocası ya da eski kocası 6284 sayılı Kanun kapsamında alınan tedbir kararının süresi dolar dolmaz şiddet uyguladığı için yıllarca kanun kapsamında art arda tedbir kararı alarak hayatını sürdürmeye çalışan çok sayıda kadın vardır. Bu kadınlara şiddet uygulayan erkeklerin çoğunun hiç ceza almadığı görülmektedir.

1 Kasım 2020 ile 30 Haziran 2022 tarihleri arasında Mor Çatı'ya başvuran 67 kadın 6284 sayılı Kanun'dan faydalandı. Bu kadınlardan 19'u şiddet uygulayanı önleyici kararlardan var olan kararlarına dair uzatma talep ederek birden fazla kez 6284 sayılı Kanun'dan faydalandığını ifade etti. Kolluk tarafından uygulanan bir risk değerlendirme formu olduğu bilinmesine rağmen, bu değerlendirmenin görevliler tarafından yapıp yapılmadığı konusunda yeterli bilgi bulunmamaktadır. Yapılsa bile 6284 sayılı Kanun kapsamında alınan kararlara yansımadağı görülmektedir. Bu kadınlara şiddet uygulayan erkeklerin çoğu herhangi bir ceza almamıştır.

Yakalama Kararlarının Uygulanması

Mahkemelerin verdiği cezaların sanığın firari olması nedeniyle infaz edilmemesi/edilememesi fiili cezasızlığa yol açmaktadır. Failer suçu işledikten sonra ve yargılama sırasında da kolaylıkla firari olabilmektedirler. Kolluk kuvvetleri yakalama kararlarının infaz edilmesi için etkin bir arama yapmamakta, Genel Bilgi toplama Sistemi (GBT) ile genel aramada veya otel konaklamalarında, yurtdışı çıkışlarda rastlantısal olarak denk gelmesi halinde yakalama işlemleri gerçekleştirilmektedir.

Örneğin Ocak 2022'de Mor Çatı'ya başvuran A., imam nikahlı kocası tarafından 20.03.2022 tarihinde 12 kez kurşunlanarak ağır yaralanmış, failin yakalanamaması nedeniyle ölüm riski sürdürdüğünden hastane kontrollerine gidememiştir. Fail yakalanmamış, kadını şikâyetten vazgeçmesi aksi halde öldürüleceği yönünde tehdit etmiştir.

Meltem Ulusoy

csgorselarsiv.org

Tehditler sonucunda kadının şikâyetten vazgeçeceğini öğrenmesi ile birlikte 18.07.2022 tarihinde teslim olmuştur. Bu süreçte kadının failin bulunabileceği yerleri polise bildirmesine rağmen belirtilen yerlerde arama yapılmamıştır. Nihayetinde kadın şikâyetten vazgeçmek zorunda kalmıştır.

Yakalama kararları kimi zaman hiç infaz edilememekte ve uzun yıllar geçmektedir. Ceza zamaşımı süresi boyunca yakalanmayanların cezası da ortadan kalkmaktadır.

Verilen Cezaların Caydırıcı Olmaması

Cezaların artırılması, cezaların caydırıcılığı ile doğru orantılı değildir. Mayıs 2022'de Ceza Kanununda kadınlara karşı işlenen bazı suçlar için sembolik cezalar artırıldı.¹² Cezalar arttıkça hakimlerin daha güçlü deliller beklentisi içine girdikleri ve beraat yönünde eğilimleri olduğu görülmektedir. Bu

Implementation of Arrest Warrants

The failure or inability to execute the courts' sentences on account of fugitive defendants results in de facto impunity. Perpetrators can easily turn fugitive after committing a crime and during the trial. Law enforcement forces do not conduct an effective search to execute the arrest warrants; arrests are made if the perpetrator is found by coincidence during a general search made via the General Information Gathering System (GBT) or while the perpetrator is accommodating at a hotel or departing from the country.

For example, in January 2022, A., who applied to Mor Çatı, was shot 12 times by her husband by religious marriage, which left her heavily injured. The perpetrator could not be arrested, so she could not go to the hospital for follow-up care because of the ongoing death threat against her. The perpetrator on the loose continued to threaten to kill her unless she withdrew her complaint. He turned himself in in July 2022 after learning that the woman would withdraw her complaint. Throughout this process, the woman told the police where he could be found; still, the police failed to conduct a search in the places she indicated. Finally, due to police inaction, the woman had to withdraw her complaint out of fear that he would follow through with the threats.

Arrests for warrants are sometimes never executed and years may go by. Those who are not arrested until the statute of limitations is expired have their sentence repealed.

Non-Deterrent Effect of Sentences and de facto impunity

Increasing sentences has not been directly proportional to their deterrent effect. In May 2022, symbolic penalties were increased in the Penal Code for certain crimes committed against women¹². When proposed sentences by the prosecution increase, judges observably expect to see stronger evidence and tend to order acquittal. Therefore, increasing punishments can lead to impunity.

Sentences are usually imposed at the lower limit and a discretionary mitigation (mitigation for good conduct) is applied¹³. Mitigated sentences given for the offenses of bodily harm with intent, threat and insult are usually commuted to a fine, followed by a deferment of the announcement of the verdict, as a result of which even the fine is not paid de facto.

11 TCK 53/1:(1) Kişi, kasten işlemiş olduğu suçtan dolayı hapis cezasına mahkûmiyetin kanuni sonucu olarak; a) Sürekli, süreli veya geçici bir kamu görevinin üstlenilmesinden; bu kapsamda, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliğinden veya Devlet, il, belediye, köy veya bunların denetim ve gözetimi altında bulunan kurum ve kuruluşlarca verilen, atamaya veya seçime tabi bütün memuriyet ve hizmetlerde istihdam edilmekten, b) Seçme ve seçilme ehliyetinden (...) [2] , c) Velayet hakkından; vesayet veya kayımsızlığa ait bir hizmette bulunmaktan, d) Vakıf, dernek, sendika, şirket, kooperatif ve siyasi parti tüzel kişiliklerinin yöneticisi veya denetçisi olmaktan, e) Bir kamu kurumunun veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşunun iznine tabi bir meslek veya sanatı, kendi sorumluluğu altında serbest meslek erbabı veya tacir olarak icra etmekten, Yoksun bırakılır.

12 Örneğin TCK 106. madde uyarınca tehdit suçunu işleyen kişi 6 aydan 2 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırken, kadına yönelik tehdit suçunun işlenmesi halinde alt sınır en az 9 ay olarak belirlendi. Kadına karşı işlenen kasten yaralama suçunda ceza alt sınırı 4 aydan 6 aya çıkarıldı.

12 For example, in accordance with TPC Article 106, the person who commits the crime of threat is punished with imprisonment from 6 months to 2 years, while the lower limit is determined as at least 9 months in case of committing the crime of threat against women. The lower limit of the penalty in the crime of willful injury was increased from 4 months to 6 months when it was committed against a woman.

13 For example, in accordance with TPC 125, the crime of insult is punished with a minimum of three months and a maximum of two years in prison or a judicial fine. Pursuant to TCK 86/2, if the crime of intentional injury is so light that it can be remedied with a simple medical intervention, it is sentenced to imprisonment of at least four months and a maximum of one year, or a judicial fine. However, in practice, it is observed that penalties are given at the lower limit.

nedenle cezaların artırılması cezasızlığa sebebiyet verebilmektedir.

Cezalar genellikle alt sınırdan verilmekte ve takdiri indirim (iyi hal indirimi) yapılmaktadır.¹³ Kasten yaralama, tehdit, hakaret suçları için genellikle hükmedilen indirimli hapis cezası adli para cezasına çevrilmekte, ardından hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararı ile para cezası dahi fiilen ödenmemektedir.

Örneğin, bir kadının kocasına karşı açtığı ve 2021 yılında iki kez kasten yaralama suçuyla sonuçlanan bir davada mahkeme, eşine karşı işlendiği için artırılan en alt sınırdan adli para cezasına hükmetti. Fail, iyi halden dolayı toplam 3.000 TL (10 Ekim 2022 tarihinde yaklaşık 165 Euro) para cezasına çarptırıldı. Mahkeme, sanığın bir daha suç işlemeyeceğine karar verdi. Kararın açıklanması, “mahkumiyetin gerçekleşmesi” gerekçe gösterilerek ertelendi.¹⁴

Mor Çatı'ya başvuran bir kadın, çocuğuna şiddet uygulayan eşinin 6 ay hapis cezasına çarptırıldığını; ancak bu cezanın para cezasına çevrildiğini ve dava sona erdiğinde failin şikayette bulunduğu için çocuğu tekrar dövdüğünü belirtmiştir. Hükmün açıklanmasının ertelenmesi şartlarını yerine getirmeyen failerin cezaları sıklıkla ertelenmekte ve bu da yine fiili cezasızlıkla sonuçlanmaktadır. Hükümlünün cezasını çekmeye başladığı daha ağır suçlarda şartlı tahliye uygulaması nedeniyle hapis cezasının tamamı uygulanmamaktadır; cezanın ertelenmesi gibi yasal düzenlemeler nedeniyle, hükümlü cezasını çekmeye başladığında dahi fiili cezasızlık söz konusu olmaktadır. Ne yazık ki, kadına yönelik şiddete ilişkin cezaların infazına dair ayrıntılı adli istatistikler tutulmamaktadır. 2021 yılında yayınlanan Adli İstatistiklere göre beden

dokunulmazlığına karşı işlenen suçlarda hükmün açıklanmasının ertelenme oranı %30,7, adli para cezası ve erteleme hükümleri dahil mahkûmiyet oranı %43,3'tür.¹⁵

Pandemi döneminde İnfaz Kanunu'nda yapılan değişikliklerle kural olarak 2/3 olan koşullu salıverme oranı e düşürülmüştür.¹⁶ Denetimli serbestlik uygulaması da cezanın infaz hesabına dahil edildiğinde, failin hapiste geçirdiği süre daha da düşmektedir. Mor Çatı'ya onlarca kadın kanun yürürlüğe girdikten sonra salıverilme ile ilgili endişeleri nedeniyle başvurmuştur.¹⁷

Diğer bir örnek ise 8 yıl hapis cezasına çarptırılan bir kişinin, infaz kanunu uyarınca¹⁸ istisnai suçlar¹⁹ işlememişse kapalı cezaevinde sadece 1 ay geçirmesidir. Onlarca kadın, yasanın yürürlüğe girmesinin ardından serbest bırakılacağı endişesiyle Mor Çatı ya başvurmuştur.

Fiili cezasızlık aynı zamanda failer için bir tehdit aracına dönüşmektedir. Mor Çatı'ya başvuran kadınlar failerin kendilerine sıklıkla kamuoyunda bilinen, cezasızlıkla sonuçlanan kadın cinayeti davalarına işaret ederek “Şu kadın gibi olacaksın, şu kadar yatar çıkarım” ifadelerinde bulduklarını dile getiriyorlar.²⁰

TCK m.58 kapsamında önceden işlenen suçtan dolayı verilen hüküm kesinleştikten sonra yeni bir suçun işlenmesi halinde, tekerrür hükümleri uygulanmaktadır. TCK 58/3 uyarınca tekerrür halinde, sonraki suça ilişkin seçimlik olarak hapis cezası ile adli para cezası²¹ öngörülmüşse, hapis cezasına hükmolunmaktadır. Ancak CMK m.272/1-3-c maddesinde 2020 yılında yapılan değişiklik ile ilk derece aşamasında kesinleşen hükümler, artık tekerrür uygulamasına esas alınmamaktadır.²²

13 Örneğin, TCK 125 uyarınca hakaret suçu en az üç ay en çok iki yıl hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. TCK 86/2 uyarınca, kasten yaralama suçu basit bir tıbbi müdahale ile giderilebilecek kadar hafifse, en az dört ay en çok bir yıl hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. Ancak uygulamada cezaların alt sınırdan verildiği görülmektedir.

14 Kararın Açıklanmasının Ertelenmesi, sanığa verilen cezanın 5 yıllık denetim süresi içinde sonuç vermemesi ve denetim süresi içinde kasten suç işlenmemesi halinde ceza kararının iptal edilmesi anlamına gelir. 2 yıl ve daha az hapis veya adli para cezasına uygulanabilir. Bu nedenle verilen örnekte adli para cezasının açıklanmasının ertelenmesine karar verilmiştir. Yani 5 yıl içinde kasten suç işlemeyen adli para cezası ödemeyecektir.

15 <https://adlisicil.adalet.gov.tr/Resimler/SayfaDokuman/310520221416422021H%C4%B0ZMETE%C3%96ZELK%C4%B0TAP.pdf>

16 5275 sayılı Kanun'un 107/2. Maddesi: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırılanlar otuz yıl, müebbet hapis cezasına çarptırılanlar yirmi dört yıl, diğer hapis cezalarına çarptırılanlar ise ceza infaz kurumunda cezalarının yarısına kadar hapis cezasına çarptırıldıkları takdirde şartlı salıverilmeden yararlanabilirler.

17 Örneğin Mor Çatı'ya başvuran bir kadın, 15 yıl hapis cezasına çarptırılan ve 2017'de cezaevine giren eşinin bu yasayla serbest bırakıldığını ve daha önce açık cezaevinde kaldığını belirtti.

18 ½ şartlı tahliye oranı nedeniyle 8 yıl hapis cezası 4 yıla dönüşüyor, ancak Açık Hapishanelere Ayrılma Yönetmeliği'nin 6. maddesine göre Cezaları on yıldan az olanlar kapalı kurumlarda bir ay yatacak ve iyi hal ve şartlı tahliye tarihlerine 7 yıldan daha az bir süre olacaktır. 1 ay kapalı ceza infaz kurumunda kaldıktan sonra açık cezaevine alınacaklardır.

19 Kadına yönelik şiddet açısından istisnai suçlar, kasten adam öldürme suçu, kasten yaralama ve sonucundan dolayı ağır yaralama suçu, işkence suçu, işkence suçu, cinsel dokunulmazlık suçu, altsoya, altsoya karşı işlenen suçlardır. Eş veya kardeş veya beden ve ruh olarak kendini savunamayacak durumda olan kişi. Özel hayata ve özel hayatın gizliliğine karşı işlenen suçlarda şartlı salıverilme oranı 2/3'tür.

20 <https://www.hurriyetdailynews.com/court-ruling-in-high-profile-femicide-case-faces-backlash-174749>

21 TCK 58/3: “Tekrarı halinde, kanunun bir sonraki suça ilişkin maddesinde isteğe bağlı hapis ve adli para cezası öngörülmüşse, hapis cezasına hükmolunur.”

22 CMK 272/3: Hapis cezasına çevrilen adli para cezaları hariç olmak üzere sonuç olarak tespit edilen üçbin Türk Lirası adli para cezasına mahkûmiyet, b) Üst sınırı beşi geçmeyen adli para cezasını gerektiren suçlarda beraat hükümleri, yüz gün, c) Kanunlarda kesin olduğu yazılıdır. [Ek cümle: 14/4/2020-7242/17 md.] Bu şekilde verilen hükümler tekrara dayalı değildir.

For example, in a case filed by the woman against her husband, which was concluded in 2021 with the crime of intentional injury committed twice, the court ordered a judicial fine of the lowest limit, which was increased because it was committed against the wife. A total fine of 3,000 TL (approximately 165 Euro on October 10th 2022) was imposed on the perpetrator, motivated by good behaviour. The court stated that the accused would not commit the crime again. The announcement of the verdict was deferred justifying “the occurrence of the conviction”.¹⁴

A woman who applied to Mor Çatı stated that her husband who inflicted violence on their child was given a sentence of 6-month imprisonment; however, this sentence was commuted to a fine and once the litigation ended, the perpetrator beat the child again for complaining against him. Perpetrators who do not meet the requirements of the deferment of the announcement of the verdict frequently have their sentences suspended, again resulting in de facto impunity. In the case of more serious offenses where the convict has started to serve the sentence, the full term of imprisonment is not served due to the practice of conditional release; due to legal regulations such as suspension of sentence, de facto impunity takes place even when the convict has started to serve the sentence. Unfortunately, detailed forensic statistics are not kept regarding the execution of sentences for violence against women. According to the Judicial Statistics published in 2021, the rate of deferment of the announcement of the verdict in crimes against bodily immunity is 30.7%, the rate of conviction including judicial fines and postponement provisions is 43.3%.¹⁵

Amendments made to the Execution Law during the pandemic reduced the eligibility for conditional release from 2/3 to of the sentence¹⁶. When probation

is also included in the calculation of the term of the sentence, the time the perpetrator serves in prison becomes even shorter. After the law went into effect, dozens of women have applied to Mor Çatı because of their concerns about the release of perpetrators. For example a woman who applied to Mor Çatı stated that her husband who was sentenced to 15 years of imprisonment and went to prison in 2017, was released under this law, and that he had previously stayed in an open prison.

Another example is that, a person who is sentenced to 8 years in prison spends only 1 month in a closed prison if he has not committed exceptional crimes¹⁷ under the execution law¹⁸. Dozens of women applied to Mor Çatı due to concerns about their release after the law came into force¹⁹.

De facto impunity also turns into a threat tool of the perpetrators. Women who apply to Mor Çatı express that the perpetrators frequently tell them about the high-profile cases of femicide that result in impunity, adding, “You will end up like that woman, I’ll do time for my crime for so and so the amount of time and then get out”.²⁰

Under Article 58 of TPC, provisions of recidivism are applied when a convict reoffends after the judgment becomes final for the commission of a previous crime. Article 58/3 of TPC requires that reoffenders be sentenced to an imprisonment sentence or a judicial fine²¹. However, an amendment made in 2020 to Article 272 of the Code of Criminal Procedure, final first instance judgments are not taken as a basis for applying recidivism provisions²². For example, when a perpetrator fined 2000 TL for committing the offense of insult reoffends, they can be repeatedly sentenced to judicial fines.

14 Deferment of The Announcement Of The Verdict means that the sentence imposed on the accused does not produce results within the 5-year supervision period, and if an intentional crime is not committed during the supervision period, the penalty decision is annulled. It can be applied to prison sentences of 2 years or less or judicial fines. Therefore, in the given example, it was decided to postpone the announcement of the judicial fine. In other words, if he does not commit an intentional crime within 5 years, he will not pay the judicial fine.

15 <https://adlisicil.adalet.gov.tr/Resimler/SayfaDokuman/310520221416422021H%C4%B0ZMETE%C3%96ZELK%C4%B0TAP.pdf>

16 Article 107/2 of Law No. 5275: Those sentenced to aggravated life imprisonment can benefit from conditional release if they serve thirty years, those sentenced to life imprisonment for twenty-four years, and those sentenced to other prison terms half of their sentence in the penitentiary institution.

17 Exceptional crimes in terms of violence against women are the crime of willful killing, the crime of willful injury and aggravated injury due to the result, the crime of torture, the crime of torture, the crime of sexual immunity, committed against a descendant, descendant, spouse or sibling, or a person who cannot defend himself in terms of body or spirit. The conditional release rate for crimes against private life and privacy is 2/3.

18 8 years imprisonment turns into 4 years imprisonment due to parole rate, but according to Article 6 of the Regulation on Separation to Open Prison, “those whose sentences are less than ten years will serve one month in closed institutions, and there will be less than 7 years until the date of good behavior and conditional release”. in accordance with the condition; After staying in a closed penal institution for 1 month, he is taken to an open prison.

19 A woman who applied to Mor Çatı shared that her husband, who was sentenced to 15 years in prison and was imprisoned in 2017, was released with this law and had previously been in an open prison.

20 <https://www.hurriyetdailynews.com/court-ruling-in-high-profile-femicide-case-faces-backlash-174749>

21 TPC 58/3: “In case of repetition, if the article of the law regarding the next offense envisages an optional penalty of imprisonment and a judicial fine, a prison sentence is imposed.”

22 CMK 272/3: Conviction to a judicial fine including three thousand Turkish Liras, which is determined as a result, excluding the judicial fines converted from imprisonment, b) The provisions of acquittal for crimes requiring a judicial fine whose upper limit does not exceed five hundred days, c) It is written that it is certain in the laws The provisions cannot be appealed against. [Additional sentence: 14/4/2020-7242/17 art.] The provisions given in this way are not based on repetition.

Örneğin hakaret suçundan 2000 TL adli para cezası almış bir fail hakaret vb. suçları tekraren işlediğinde defalarca adli para cezasına mahkum olabilmektedir.

İndirimler

• Takdiri indirim

Türkiye’de failerin genel gerekçelerle ve salt duruşmalar sırasındaki tavırları dikkate alınarak takdiri indirimin yanlış uygulanması nedeniyle 12.05.2022 tarihinde kanunda değişikliğe gidilmiştir.²³ Yapılan kanuni değişiklik sembolik nitelikte olup değişiklik sonrası bu indirimin nasıl uygulandığına ilişkin henüz bir veri toplanamamıştır. Ancak takdiri indirimin kadına yönelik şiddet dosyalarında otomatik olarak üst haddten uygulanırken siyasi davalarda uygulanmaması dikkat çekicidir.²⁴

• Haksız tahrik indirimi

Haksız tahrik indirimi kanundaki düzenlemeye aykırı olarak cinsiyetçi bir uygulamayla cezada ciddi indirim sebebi olmaktadır. Kadınların, barışma ve evlilik teklifi reddetmesi gibi sebepler hukuken haksız bir eylem olmadığı halde haksız tahrik indirimi uygulanabilmektedir. Örneğin; N.B.’nin İstanbul 15. Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki cinayet davasının ilk duruşmasında, katil, partnerinin eylemlerinin kendisini “kıskırttığını” iddia ederek bu sıkça gündeme gelen savunmayı kullanmıştır.²⁵

Cezasızlık Gerekçeleri

Daha ağır cezalar gerektiren suçlar işlendiğinde genellikle beraberinde birden çok suç işlenmekte ancak diğer suçlar görece hafif kaldığından mahkemeler bu suçları görmezden gelmeyi tercih etmektedir. Örneğin öldürmeye teşebbüs suçunu beraberinde işlenen hakaret, tehdit suçlarına ceza verilmeme eğilimi vardır. Kasten yaralama suçuyla birlikte işlenen hakaret, tehdit gibi suçlara dava dahi açılmadığı görülebilmektedir.

Bir başvuru 01.10.2019 tarihinde hakaret, tehdit, kasten yaralama, kötü muamele suçları nedeniyle eşinden şikayetçi olmuş, 13.11.2020 tarihinde tehdit ve hakaret suçları yönünden yeterli şüphe oluşmadığından bahisle takipsizlik kararı

verilmiş, kötü muamele suçuyla ilgili herhangi bir değerlendirme yapılmadan basit yaralama nedeniyle iddianame düzenlenmiştir.

Mahkeme kararlarını failin görünüşü ve ekonomik standartları etkilemektedir. Fail “temiz yüzlü”, iyi giyimli, kendini iyi ifade eden veya zengin, nüfuzlu bir kişiye cezasızlığa meyil olduğu ancak kötü görünümü, kendini ifade edemeyen bir kişiye daha kolay ceza verildiği gözlemlenmiştir.²⁶

Beraat kararlarına gerekçe olarak sıklıkla “sanığın suçlamaları ısrarla reddetmesi” gibi ifadeler yer verildiği, masumiyet karinesinin cezasızlığa hukuki kılıf olarak giydirildiği gözlemlenmektedir.

Sonuç olarak; kadına yönelik şiddet kapsamında işlenen suçlar sebebiyle kadınlar şikayetçi olmakta zorlanmakta, şikayet ettiklerinde gerekli destekleri alamadıkları için yargılama süreçlerinde yalnız kalmaktalar. Şikayette bulunmanın “işe yarar”

23 TCK 62/2: Takdiri indirim nedeni olarak, failin geçmişi, sosyal ilişkileri, fiilden sonraki ve yargılama sürecindeki pişmanlığını gösteren davranışları veya cezanın failin geleceği üzerindeki olası etkileri (...) (4) göz önünde bulundurulabilir. (EK cümle:12/5/2022-7406/1 md.) Ancak failin duruşmadaki mahkemeyi etkilemeye yönelik şekli tutum ve davranışları, takdiri indirim nedeni olarak dikkate alınmaz. Takdiri indirim nedenleri kararda gerekçeleriyle gösterilir.

24 Gezi Davası’nda yargılanan hak savunucuları herhangi bir indirimden yararlandırılmadan cezalandırılmıştır: <https://www.sessizkalma.org/en/defender/gezi-trial>

25 Haksız tahrik indirimi cinsiyetçi saiklerle sıklıkla uygulanmaktadır: <https://www.duvarenglish.com/a-sad-face-a-tie-and-an-allegation-of-provocation-are-all-a-womans-killer-needs-to-get-a-lenient-sentence-in-turkey-news-55959>

26 <https://www.hurriyetdailynews.com/man-gets-reduced-sentence-of-25-years-for-murder-of-ugandan-woman-in-turkey-99654>

a sexist practice. As discussed above, although women’s decline of offers to reconcile or marry does not constitute an unjust action, sentences can be commuted due to unjust provocation for such reasons. For example; during the first hearing in NB’s murder trial at the Istanbul 15th Heavy Penal Court, the killer used this tried-and-tested defense, claiming his partner’s actions had “provoked” him.²⁵

Grounds for Impunity

Crimes that carry more severe sentences are usually accompanied by other acts of crime; however, the courts prefer to ignore these other crimes as they are relatively minor. For example, there is a tendency not to punish crimes that are committed alongside with the offense of attempt to kill, such as the offenses of insult and threat. It may even be sometimes the case that no legal action is taken against offenses of insult and threat that are committed alongside the offense of bodily harm with intent.

On 01.10.2019, an applicant filed a complaint against her husband for the offenses of insult, threat, bodily harm with intent and ill-treatment. On 13.11.2020, a decision of non-prosecution was made on the ground of lack of sufficient evidence for the offenses of threat and insult. The bill of indictment was lodged with the court for the offense of bodily harm with intent, without any consideration of the offense of ill-treatment.

Court decisions are also influenced by the appearance and economic standards of the perpetrator. Well-dressed perpetrators with “a pleasant face” who can express themselves well or who are rich and influential observably tend to get impunity, whereas perpetrators who have an unkempt appearance and are unable to express themselves easily receive sentences.²⁶

It is observed that the grounds for acquittals often refer to expressions such as “defendant’s persistent denial of charges”; and the presumption of innocence is used as a legal cover-up for impunity.

Consequently, women face difficulty in filing a complaint for the crimes that fall under violence against women; they are left alone in the trial process as they do not receive the social/psychological/legal support they need when they file a complaint. Lack of access to information and support required to achieve a “worthwhile” outcome after filing a

Mitigation

• Discretionary mitigation

In Turkey, the wrongful implementation of discretionary mitigation based on general grounds and on the conduct of perpetrators during court hearings led to an amendment to the law on 12.05.2022.²³

The amendment is symbolic and there is no data collected yet on how the mitigation is applied after the amendment took effect. However, it is noteworthy that the discretionary mitigation is applied automatically in cases of violence against women; whereas it is not applied in political cases.²⁴

• Mitigation of Sentences on Account of Unjust Provocation

Contrary to the legal provisions, the mitigation of sentences on account of unjust provocation results in a significant reduction in sentences based on

23 Article 62/2 of TPC: Grounds for discretionary mitigation may take the following into account: offender’s background, social relations, the behaviour of the offender displaying remorse after the commission of the offence and during the trial, and the potential effects of the penalty on the future of the offender (...) (4). [Additional sentence: 12/5/2022-Article 7406/1]. However, the perpetrator’s attitude and conduct which are an attempt to influence the court during trial are not taken into account as a ground for discretionary mitigation. Grounds for discretionary mitigation are stated in the judgment.

24 Right defenders who stood trial in the Gezi Case were sentenced without any commutation. <https://www.sessizkalma.org/en/defender/gezi-trial>

25 Mitigation of sentences on account of unjust provocation is frequently applied based on sexist motivations: <https://www.duvarenglish.com/a-sad-face-a-tie-and-an-allegation-of-provocation-are-all-a-womans-killer-needs-to-get-a-lenient-sentence-in-turkey-news-55959>

26 <https://www.hurriyetdailynews.com/man-gets-reduced-sentence-of-25-years-for-murder-of-ugandan-woman-in-turkey-99654>

bir sonuç vermesi için gerekli bilgiye ve desteğe erişimin olmaması, erkek şiddetiyle mücadelede koordinasyonsuzluğun etkisi ikincil mağduriyetler yaratmakta, erkek şiddetinden kurtulmak için mücadele eden kadınlar bir hukuki prosedür başlatmaları durumunda psikolojik, sosyal ve ekonomik zararlara uğramaktalar. Bu durum defalarca şiddet uygulayan faillerin bu suçlarının neredeyse hiç kayıt altına alınmamasına ve en nihayetinde kadınların hayatına kast etmesine giden sürecin önünü açmaktadır.

VI. Sonuç ve Öneriler

Opuz kararı özellikle kadına yönelik şiddet davalarında süregiden cezasızlık sorunu açısından önem taşımaktadır. Opuz kararının uygulanmıyor oluşu şiddet uygulayanların cezasızlık ortamından güç alarak kadınlara şiddet uygulamaya devam etmesine, şiddetten uzaklaşan kadınların ise güçsüzleşmesine neden oluyor. Sonuç olarak, Bakanlar Komitesini bu konuyu yılda iki kez gündemlerine dahil etmeye ve genel tedbirlerin uygulanmasına ilişkin süreci yakından takip etmeye çağırıyoruz. 2008'den beri devam eden davada çok az ilerleme kaydedilmiştir ve geriye götüren adımlar atılmıştır (Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmesi). Bakanlar Komitesini bu davada geçici bir karar vermeye çağırıyoruz.

Sonuç olarak, Bakanlar Komitesine, Türkiye Devleti'ne aşağıdaki önerileri iletmesini tavsiye ederiz:

- M.G. Davası ile ilgili olarak, ulusal makamlar, failin etkili bir şekilde adalete teslim edilmesini sağlamak için yargılamaları hızlandırmalı ve ayrıca başvuranın güvenliğini sağlamak için acilen önlemler almalıdır.
- Türkiye Devleti'nin İstanbul Sözleşmesi gibi kadına yönelik şiddetle mücadele alanında temel sözleşmelere taraf olması ve yükümlülüklerini yerine getirmesi, uluslararası izleme mekanizmalarına sunduğu raporların güncel ve nitelikli veri içermesi gerekmektedir.²⁷
- Kolluk kuvvetlerinin 6284 sayılı Kanun ve Türk Ceza Kanunu gereği yükümlülüklerini yerine getirmesi sağlanmalı, görev ihmalleri tespit edilerek gerekli kovuşturma yapılmalıdır. Kolluk kuvvetlerinin kadına yönelik şiddete tolerans gösteren, şikâyetler ve haber aldıkları şiddet olayları

²⁷ Mor Çatı ve 60'tan fazla kuruluşa İstanbul Sözleşmesi'nden imzaların hukuka aykırı olarak geri alınmasına ilişkin davalar açılmış olup, bu davaların hukuki süreci devam etmektedir.

karşısında pasiflik içeren ya da caydırıcı tutumlarının önüne geçebilmek için gereken hukuki ve cezai yaptırımlar acilen hayata geçirilmelidir.

- Kadınların Aile İçi ve Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Büro Amirlikleri gibi özelleştirilmiş birimlere zorunlu yönlendirilmelerinden ziyade ikamet ettikleri mahallelerdeki karakola da şikâyetçi olmaları kolaylaştırılmalı,
- Ceza davalarında şiddete maruz kalan kadınlara hiçbir belge istemeksizin hızlı şekilde hukuki destek sağlanmalıdır.
- Soruşturma aşamasında şüphelinin ifadesinin alınması, şüpheliye ulaşılamamışsa makul sürede araştırılmaya başlanması veya delillerin toplanması gibi aşamaların makul sürede tamamlanması sağlanmalıdır.
- Yargılama süreçlerinin makul sürede tamamlanması bu süreçte kadınların ve çocukların şiddet görmemesi için kapsamlı ihtiyaçlarının karşılanması sağlanmalıdır.
- Birden fazla kere kadına yönelik şiddete ilişkin suçlardan şikâyet edilen veya ceza alan failere yönelik kadına yönelik şiddet özelinde tehlikelilik halinin araştırılması ve değerlendirilmesini içeren bütüncül bir risk analizi çalışması yapılmalıdır.
- Yakalama kararlarının etkili şekilde uygulanması sağlanmalıdır.
- Cezada yapılan indirimlerde ve hükümlerde cinsiyetçi uygulamaların önüne geçecek önlemler alınmalıdır.
- Kanunlarda failin kadına yönelik şiddet özelinde tehlikelilik halinin araştırılması ve değerlendirilmesi acil olarak düzenlenmesi gerekmektedir. Kolluk görevlilerinin 6284 sayılı Kanun'da tanımlanan yükümlülüklerini yerine getirmelerini sağlamak ve görev ihmali durumlarının tespit edilerek usulüne uygun kovuşturulması gerekmektedir. Kadına yönelik şiddete göz yuman ve/veya kendilerine bildirilen şiddet olaylarına karşı pasif bir tavır sergileyen kolluk kuvvetleri adına eylemlerin engellenmesi için ivedilikle gerekli yasal ve cezai yaptırımlar getirilmelidir.
- Cinsiyet, yaş, şiddet türü ve sıklığı, fail ile mağdur arasındaki ilişki, coğrafi konum ve engellilik durumuna göre ayrıştırılmış istatistiksel veriler toplanmalıdır.

complaint and the lack of cooperation between institutions in combating male violence lead to secondary victimisation. Women who struggle to free themselves of male violence endure psychological, social and economic damages when they attempt to initiate a legal procedure. This results in these crimes going even unrecorded despite the repeated violence inflicted by the perpetrators, ultimately paving the way for perpetrators to attempt to kill women.

VI. Conclusion and Recommendations

The non-implementation of the Opuz group judgments enables the persistent problem of impunity in cases of violence against women. The atmosphere of impunity encourages perpetrators to continue committing violence against women, while also disempowering women who have distanced themselves from violence. Consequently, we urge the Committee of Ministers to continue examining this case on their agenda twice a year and to closely follow up the process on the implementation of general measures. The case has been pending implementation since 2008, there has been very little progress, and there have been regressive steps (withdrawal from Istanbul Convention). We call on the Committee of Ministers to deliver an interim resolution in the case.

We also request the Committee of Ministers to request the following the Government of Turkey to:

- About MG Case, the national authorities should speed up the proceedings in order to ensure that the perpetrator is brought to justice effectively, and should also urgently take measures to ensure the applicant's safety.
- Become a party to the Istanbul Convention and fulfil its obligations arising thereof; and to provide up-to-date and qualified/disaggregated data in its reports to the international monitoring mechanisms.²⁷
- Ensure that law enforcement fulfil their obligations under the Law no 6284 and the Turkish Penal Code. Neglect of duty should be identified and investigations should be launched where necessary. Legal and punitive sanctions should be implemented immediately to avoid any tolerance, passiveness or deterring attitude by law enforcement officers in the face of incidents of violence against women.
- Facilitate for women the right to file

complaints also with the police stations in their own neighbourhoods rather than making mandatory referrals to specialised units such as the Bureaus of Combatting Domestic Violence and Violence Against Women.

- In criminal cases, legal support should be promptly provided to women who have been subject to violence without administrative obstacles.
- Take measures to ensure that investigative procedural steps are completed within a reasonable time, including by taking the statement of the suspect at the investigation stage and collecting evidence or conducting an enquiry within a reasonable time if the suspect cannot be reached.
- Take measures to ensure that judicial proceedings are completed within a reasonable time and meet the extensive needs of women and children during this process in order to avoid any violence against them.
- Conduct a holistic risk assessment that includes a danger assessment, tailored specifically to cases of violence against women, with regard to perpetrators who have had a complaint against them or received a sentence multiple times for the offense of violence against women.
- Take measures to ensure that arrest warrants are implemented effectively.
- Take measures (awareness-raising, training and capacity-building measures, etc.) to avoid sexist practices in the mitigation of sentences and judgments.
- Immediately regulate the danger assessment of perpetrators, which is specific to cases of violence against women.
- Ensure that law enforcement officials fulfil their obligations as defined by Law no.6284, and cases of neglect of duty must be identified and duly prosecuted. Necessary legal and punitive sanctions must urgently be introduced in order to prevent actions on behalf of law enforcement officials that tolerate violence against women and/or involve a passive stance regarding complaints and instances of violence they have been informed about.
- Collect statistical data disaggregated by gender, age, type and frequency of violence, relationship between perpetrator and survivor, geographical location and disability status.

²⁷ Mor Çatı and more than 60 organizations filed lawsuits regarding the unlawful withdrawal of signatures from the Istanbul Convention, and the legal process for these lawsuits continues.

EK -1

MOR ÇATI KADIN SIĞINAĞI VAKFI'NİN DİKKATİNE

KONU: BAŞVURU SAHİBİ M.B.'NİN ŞİKAYETÇİ OLDUĞU VE MOR ÇATI KADIN SIĞINAĞI VAKFI'NİN MÜDAHİL OLDUĞU YASAL SÜRECE DAİR RAPOR

ARKA PLAN:

2006 yılında, M.G. çocuklarıyla birlikte Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı'na başvurdu. M.G., A.E. (eski kocası) tarafından fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddete maruz kaldı. Vakfımıza başvurduğu sırada çok sayıda kırık, vücudunda daha çok sigara yanığı ve yüzünde kalıcı izler vardı. M.G. gerek bize verdiği ifadelerinde gerekse Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı'na 18 Temmuz 2006 tarihinde yaptığı şikayette, A.E. ile 1997 yılında resmi bir törenle evlendiğini ve evliliğinin ilk yıllarından itibaren yüzünü jilette kesmek, vücudunda sigara yakmak, kalçasını gaz tüpüyle yakmak, tecavüz etmek ve sahibi olduğu köpekle cinsel ilişkiye zorlanmak dahil sistematik şiddete maruz kaldı. Şikayetin ardından Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Savcılığı, A.E. hakkında soruşturma başlatmış ve bu soruşturma sonucunda sadece darp suçundan dava açılmıştır. 2006/16611 ve iddianame no. 2012 / 1268. Bu karara karşı yaptığımız itiraz üzerine İstanbul 19. Ağır Ceza Mahkemesi, kararında muhtelif. 2012/571 sayılı dava dosyası, diğer suçlamalar için dava açmaya yetecek delil bulunduğu gerekçesiyle itiraza devam etti.

Başvurucuya Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı'nda refakat ederek ilk olarak dahil olduğumuz hukuki süreç, İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 20.04.2017 tarih, 2012/388 esas numarası ve 2017/123 sayılı kararının ardından 2021/18873 esas sayılı Yargıtay 8.Ceza Dairesinde devam etmektedir. Bu süreçte Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı olarak M.G.'ye atanan bir avukatla çalışıyoruz. İstanbul Barosu Ceza Kanunu Dairesi Başkanlığı tarafından devam eden davaya müdahil olmak için izin başvurusunda bulunuldu. İzin verildi ve müdahil taraf sıfatıyla davayı takip ettik.

Hukuki sürecin başında Gaziosmanpaşa Cumhuriyet Başsavcılığı'ndaki ilk görüşmemizde Savcı, yaşananlara inanmadı ve M.G.'nin hikayesinin ve dilekçemizin onun hayal ürünü olabileceğini söyledi. Ancak adli tıp uzmanının yaptığı inceleme ve sağlık raporları M.G.'ye uygulanan şiddetin boyutunu ortaya çıkardı. Altı yıl boyunca özellikle savcılık, eski kocası hakkında yaptığımız şikayet üzerine herhangi bir işlem yapmadı ve dava askıda kaldı. AİHM'e yapılan başvurunun ardından soruşturma bir anda sonuçlandı ve A.E. hakkında Gaziosmanpaşa Asliye Ceza Mahkemesi'nde darp suçlamasıyla dava açıldı. İtirazımız üzerine, şikayet dosyasında belirtilen tüm suçlamalarla ilgili olarak Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, davaya bakan savcılarının ihmalleri hakkında soruşturma başlattı ve M.G.'nin bu konudaki ifadesi alındı.

M.G., Vakfımızın sığınağında kaldığı süre boyunca psikolojik ve sosyal destek ve tedavi gördü. Eski kocası davalı A.E.'ye karşı birden fazla koruma emri ve tedbir talep etmesi gerektiğinden bu süre zarfında hukuki destek de almıştır.

Koruyucu emirler:

- * İstanbul 4. Aile Mahkemesi 2018/65 numaralı ve 26.01.2018 tarihli kararı
- * İstanbul 10. Aile Mahkemesi'nin 05.10.2016 tarih ve 2016/434 esas sayılı kararı
- * İstanbul 7. Aile Mahkemesi'nin 19.06.2014 tarih ve 2014/229 esas sayılı kararı
- * 10.10.2013 tarih ve 2013/421 esas sayılı İstanbul 2. Aile Mahkemesi kararı
- * Gaziosmanpaşa 1. Aile Mahkemesi'nin 09.11.2012 tarih ve 2012/186 sayılı kararı

5- A.E., M.G.'yi şikayetini geri çekmesi için tehdit ediyor ve sanığın tutuklu olmaması nedeniyle M.G.'nin ara sıra koruyucu önlemler talep etmesi gerekiyor. Sanık, suç sayılan eylemlerine rağmen serbest kalırken, M.G. hayatını korku ve koruma altında yaşamak zorundadır. Bu durum hakkaniyete ve Ceza muhakeme ilkelerine aykırıdır.

APPENDIX-1

TO THE ATTENTION OF MOR ÇATI WOMEN'S SHELTER FOUNDATION

SUBJECT: THE REPORT ON THE LEGAL PROCESS WHERE APPLICANT M.B. IS THE COMPLAINANT AND MOR ÇATI WOMEN'S SHELTER FOUNDATION IS THE INTERVENING PARTY

BACKGROUND :

In 2006, the applicant M.G. applied to Mor Çatı Women's Shelter Foundation with her children in tow. M.G. was subjected to physical, sexual and psychological violence inflicted by A.E. (her ex-husband). At the time of her application to our foundation, she had several fractures, cigarette burns mostly on her body, and permanent facial scars. M.G., both in her statements to us and in the complaint she filed with Gaziosmanpaşa Public Prosecutor's Office on 18 July 2006, stated that she married A.E. in 1997 in an official ceremony and suffered from systematic violence since the first years of her marriage, including facial cuts by razor, having cigarettes put out on her body, having her hip burnt with a gas cylinder, being raped and being forced into sexual intercourse with the dog he owned. Following the complaint, Gaziosmanpaşa Public Prosecutor's Office initiated an investigation into A.E., which led to a public lawsuit filed only for the offence of battery based on investigation no. 2006/16611 and bill of indictment no. 2012 / 1268. On account of the objection which we raised against this decision, İstanbul 19th Assize Court in its decision misc. no 2012/571 sustained the objection on the ground that there is sufficient evidence to file a lawsuit for other charges.

The legal process, in which we first got involved by accompanying the applicant at Gaziosmanpaşa Public Prosecutor's Office, is still ongoing in an appeal process before the Court of Cassation 8th Criminal Chamber with merits no. 2021/ 18873, following a ruling by İstanbul 6th Assize Court, dated 20.04.2017, merits no. 2012/388 and judgment no. 2017/123. During this process, we, Mor Çatı Women's Shelter Foundation, working with an attorney appointed to M.G. by the Code of Criminal Code Service of İstanbul Bar Association, applied for permission to be an intervening party in the ongoing litigation. The permission was granted, and we followed the litigation in our capacity as an intervening party.

At the outset of the legal process, in our first meeting at Gaziosmanpaşa Public Prosecutor's Office, the Prosecutor could not believe what had transpired and said that M.G.'s story and our petition could be a figment of her imagination. However, an examination by the forensic expert and the medical reports revealed the extent of the violence inflicted on M.G. For as long as six years, the prosecutor's office, in particular, took no action on the complaint we filed about her ex-husband and the case was left hanging. Following the application to the ECtHR, the investigation was concluded in a flash, and a lawsuit was brought against A.E. on the charge of battery before Gaziosmanpaşa Criminal Court of First Instance. On account of our objection, a lawsuit was brought before the Assize Court on all the charges indicated in the complaint file. The Supreme Board of Judges and Prosecutors initiated an investigation into the negligence of the Prosecutors who worked on the case, and M.G.'s statement was taken in this regard.

M.G. received psychological and social support and treatment during her stay in a shelter of our Foundation. She also received legal support during this time as she had to request multiple protective orders and injunctions against her ex-husband, the defendant A.E. Some of the protective orders are available in the annex.

Protective orders:

- * İstanbul 4th Family Court decision Misc. no. 2018/65 and dated 26.01.2018
- * İstanbul 10th Family Court decision, Merits no. 2016/434 and dated 05.10.2016
- * İstanbul 7th Family Court decision, Merits no. 2014/ 229 and dated 19.06.2014
- * İstanbul 2nd Family Court decision, Merits no. 2013/ 421 and dated 10.10.2013
- * Gaziosmanpaşa 1st Family Court decision no. 2012/186 and dated 09.11.2012

5- A.E. threatens M.G. to withdraw her complaint, and since the defendant is not under detention, she has to request protective measures occasionally. The defendant is still free despite his actions that are considered a crime, whereas M.G. has to live her life in fear and under protection. This situation is against fairness and

Aşağıda İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi Kararı, 2012/388 Esas No ve 2017/123 Sayılı Kararı, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 20. Ceza Dairesi Kararı ve Yargıtay 8. Ceza Dairesi dava dosyasının özeti yer almaktadır.

***Mahkeme Kararı - İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi Kararı, Esas No. 2012/388, 20.04.2017 Tarih ve 2017/123 Sayılı Karar:**

Bir diğer kritik nokta ise İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2012/388 Esas sayılı, 20.04.2017 tarih ve 2017/123 sayılı kararında nitelikli cinsel saldırı suçunun "reddedildiğine" karar vermesidir. Mahkeme, başvuru sahibinin cinsel saldırıdan sonraki 6 ay içinde şikayette bulunması gerektiğini belirterek, cinsel saldırı suçlamasını usul ve kanuna aykırı olarak reddederek sanığın bu suçtan cezasız kalmasına izin verdi. Sanık, M.G.'nin eski kocası, başvuru M.G.'yi yaralama ve hürriyetinden yoksun bırakma suçlarından 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Buna rağmen hala serbest. Bu cezaya rağmen, davalı yine de başvuru sahibine şikayetini geri çekmesi yönünde tehditte bulunmuştur. Bu Mahkeme Kararının ardından 26.01.2018 tarihinde muhtelif dava dosyasında kayıtlı 6284 sayılı kanun kapsamında koruma tedbiri talebinde bulunduk. 2018/65 sayılı İstanbul 4. Aile Mahkemesi, koruma tedbiri kararı verdi.

Mahkeme şu karara varmıştır:

"Şikayetin soruşturulması ve kovuşturulması 6545 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önce TCK 102/2, söz konusu değişiklikten sonra TCK 102/2; ancak 6545 sayılı Kanunla değiştirilmeden önce TCK m. 102/5'e göre söz konusu dava ruh sağlığının bozulması nedeniyle şikayet konusu olmaktan çıkmış olup, kanuni düzenleme olarak usul hükmüne öncelik verilmelidir. Şikayetin soruşturulması ve kovuşturulmasının 6545 sayılı Kanunla değiştirilmesinden sonra TCK m. 102/2 kapsamına girdiği dikkate alınarak, M.G.'nin 22/03/2017 tarihinde Mahkememize yaptığı şu açıklama dikkate alınmıştır: "Cinsel saldırıdan bir süre sonra sanık yine beni dövdü ayağımı kırdı, yaklaşık 6 ay tedavi görmeden evde yerde emeklemek zorunda kaldım, ayağa kalkınca çocukları alıp Mor Çatı'ya gittim." M.G. TCK'nın 73/1. maddesinde belirtilen zamanaşımı süresi içinde, fiilin işlenmesinden sonra, fiil ve faili belli iken, altı ay içinde şikâyet hakkını kullanmadığı için, Mahkeme, cinsel saldırı suçlamasının Davalı A.E.'nin TCK'nın 73/1 ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223/8'inci maddelerine göre altı aylık zamanaşımı süresi içinde şikayet hakkını kullanmadığı gerekçesiyle davanın reddine,

Birleşik dava dosyasında sanık A.E. hakkında M.G.'ye yönelik TCK 86/1 kapsamına giren psikolojik travmaya neden olan cinsel saldırı fiiline ilişkin kasten yaralama suçundan kamu davası açıldı. Adli Tıp Kurumu 2. İhtisas Kurulu, 09/03/2016 tarih ve 1376 sayılı kararında, şahsın sol topuk kemiğinin kırıldığı, vücudunda sigara söndürüldüğü ve ustura ile yaralandığına dair tutanak tutturmuştur. Bu karara rağmen, bu eylemler M.G.'ye yönelik cinsel saldırı öncesinde ve sonrasında işlenmiştir. ve bu fiillerle ilgili olarak Gaziosmanpaşa Asliye Ceza Mahkemesi'nde açılan kamu davasında anlatılanlara bakıldığında; kamu davası yoktur; dolayısıyla ve CMK 225/1 maddesi göz önüne alındığında, Mahkeme bu bedensel zararlar hakkında hüküm vermenin mümkün olmadığı kanaatindedir. Mahkeme, M.G.'nin psikolojik durumunun Sanık tarafından kendisine yapılan cinsel saldırının neden olduğu ruh sağlığının bozulması nedeniyle, suçun işlenme şekli ve niyetin ağırlığı dikkate alındığında, TCK m. Mahkeme, kendi takdirine bağlı olarak ve ağırlaştırıcı sebeplerle ilgili olarak, sanığa 2 YIL HAPİS CEZASI verilmesine,

Fiilin medeni nikahla evlendiği ve suç tarihinde halen eşi olduğu için TCK 86/3-a maddesi uyarınca ceza yarı oranında artırılmış ve Mahkeme, sanığın 3 YIL HAPSİNE,

Sanığın fiili işleme biçimi dikkate alındığında, TCK m. 62/1'de suçun niteliğine ilişkin olarak takdiri hafifletme hükümlerinin uygulanmasına yer verilmediği,

Kasıtlı suçtan verilen hapis cezasının hukuki bir sonucu olarak ve Anayasa Mahkemesi'nin 08/10/2015 tarih ve 2014/140 E., 2015/85 K. sayılı bozma kararına dayanarak Mahkeme, sanığın hapis cezasına çarptırılmasına karar vermiştir. TCK'nın 53/1 inci maddesinin a)-(b)-(d)-(e) bentlerinde sayılan haklar ile velayet hakları, TCK'nın (c) bendinde belirtilen vesayet ve vesayet dışındaki kişiler üzerindeki vesayet ve vesayet hakları aynı maddenin 2. fıkrası uyarınca cezası infaz edilinceye kadar; aynı maddenin 3. fıkrası uyarınca cezasından şartlı tahliyesine kadar TCK 53/1-c maddesinde sayılan vesayet hakları,

the principles of Criminal procedures.

Below is a summary of Istanbul 6th Assize Court Judgment, Merits no. 2012/388 and Decision no. 2017/123, Istanbul Regional Court of Justice 20th Criminal Chamber Judgment and Court of Cassation 8th Criminal Chamber casefile.

***Court judgment - Istanbul 6th Assize Court Judgment, Merits no. 2012/388, Decision no. 2017/123 and dated 20.04.2017:**

Another critical point is that Istanbul 6th Assize Court, in its judgment with Merits no. 2012/388, Decision no. 2017/123 dated 20.04.2017, held that the crime of qualified sexual assault is "dismissed". The Court stated that the applicant should have filed a complaint within 6 months after the sexual assault and dismissed the charge of sexual assault contrary to relevant procedure and law, letting the defendant go unpunished for this crime. The defendant, M.G.'s ex-husband, received a sentence of 15 years of imprisonment for the crimes of injury and deprivation of liberty against the applicant M.G. Nonetheless, he is still at large. Despite this sentence, the defendant still made a threat against the applicant to have her withdraw her complaint. Following this Court Judgment, on 26.01.2018, we filed a request for protection measures under law no. 6284, which is recorded in the casefile misc. no. 2018/65 of Istanbul 4th Family Court, and the Court granted the protection measure.

The Court held that:

"The investigation and prosecution of the complaint fall under Article 102/2 of TPC before the amendment made to the article by the Law no. 6545 and under Article 102/2 of TPC after the said amendment; however, according to Article 102/5 of TPC before its amendment by the Law no. 6545, the action in question no longer qualifies as a subject matter of complaint on account of her deteriorating mental health and the procedural provision must be given precedence as legal regulation. Given that the investigation and prosecution of the complaint fall under Article 102/2 of TPC after its amendment by Law no. 6545, M.G.'s following statement to our Court on 22/03/2017 was taken into consideration: "Sometime after the sexual assault, the defendant beat me again and broke my foot, I had to crawl on the floor at home without getting any treatment for about 6 months, once I could stand up I took the kids and went to Mor Çatı Association". Since M.G. did not use her right to file a complaint within six months, the prescription period specified by article 73/1 of TPC, after the commission of the act when the act and the perpetrator were known, the Court holds that the charge of sexual assault against the defendant A.E. be DISMISSED on the ground that the plaintiff failed to use her right to lodge a complaint within the six-month prescription period according to article 73/1 of TPC and Article 223/8 of Code of Criminal Procedure,

Under the combined case file, public prosecution is initiated against the defendant A.E. for the crime of bodily harm with intent in connection with the act of sexual assault against M.G., causing her psychological trauma, which falls under Article 86/1 of TPC. The Forensic Medicine Institution 2nd Specialised Board, in its decision dated 09/03/2016 and numbered 1376, commissioned reports indicating that the person had her left heel bone broken, had cigarettes put out on her body and was injured by a razor, which constitutes a weapon. Notwithstanding this decision, these acts were committed before and after the sexual assault against M.G. and given the narrative in the public prosecution brought before Gaziosmanpaşa Criminal Court of First Instance in connection with these acts; there is not a public prosecution; hence and given the CMK 225/1 article, the Court considers that it is not possible to pronounce judgment on these bodily harms. The Court finds that the psychological condition of M.G. due to her deteriorating mental health caused by the sexual assault inflicted on her by the defendant is an element of bodily harm with intent and, in consideration of the way the crime was committed and the severity of the intent under Article 86/1 of TPC, the Court, in its discretion and with regard to the aggravating factors, holds that the defendant be given a sentence of 2 YEARS OF IMPRISONMENT,

Since the act was committed against his spouse, whom he wed in civil marriage and was still his spouse on the date of the crime, the sentence is increased by half under Article 86/3-a of TPC, and the Court holds that the defendant be sentenced to 3 YEARS OF IMPRISONMENT,

Taking into account the way the defendant committed the act, the Court finds no ground for applying provisions of discretionary mitigation with regard to the characteristics of the crime under Article 62/1 of TPC,

As a legal consequence of the imprisonment sentence for the intentional crime and in view of the Constitutional

Sanık A.E.'nin M.G.'ye karşı hürriyetinden yoksun bırakma suçunu işlediği belirlendi. Mahkeme, suçun işlenme şeklini ve kastın ağırlığını göz önünde bulundurarak, kendi takdirine bağlı olarak ve ağırlaştırıcı sebeplerle ilgili olarak sanığın 4 YIL HAPİS ETMESİNE,

Fiilin eşine işlenmiş olması nedeniyle TCK 109/3-e maddesine göre ceza bir kat artırılır; Mahkeme, sanığın 8 YIL HAPSETMESİNE; Fiilin cinsel saldırı sırasında işlendiği dikkate alınarak, 109/5 inci maddeye göre ceza yarı oranında artırılarak, sanığın 12 YIL HAPSİNE KARAR VERİLMİŞTİR,"

***İtiraz Kararı; İSTANBUL BÖLGE ADALET 20. CEZA DAİRESİ Kararı, Esas No. 2017/2232 Karar No. 2018/108**

"Mahkeme,İTİRAZ TALEBİNİN ESAS OLARAK REDDİNE, dava dosyasının kararı veren ilk derece mahkemesine gönderilmesine,

Nitelikli cinsel saldırı ve kasten yaralama suçlarına ilişkin karar NİHAİDİR,

Hürriyetten yoksun bırakma suçu temyiz incelemesine tabidir."

*** MAHKEME 8'İNCİ CEZA DAİRESİ VAKA DOSYASI ESAS NO. 2021/ 18873**

Temyiz Kararına müşteki ve davalı tarafından yapılan itirazlar nedeniyle dava Yargıtay 8. Ceza Dairesi'nde incelemeye devam etmektedir.

28.09.2022

Court's overruling judgment dated 08/10/2015 and numbered 2014/140 E., 2015/85 K., the Court holds that the defendant be deprived of the rights listed in paragraphs a)-(b)-(d)-(e) of Article 53/1 of TPC and of parental rights, the rights of guardianship and trusteeship over persons other than his descent under paragraph (c) of the same Article until his sentence is served under paragraph 2 of the same article; as well as the parental rights and rights of guardianship and trusteeship over his descent listed in article 53/1-c of TPC until his conditional release from his sentence in accordance with paragraph 3 of the same article,

It is settled that Defendant A.E. committed the crime of deprivation of liberty against M.G. The Court, taking into account the way the crime is committed and the severity of the intent, holds that, in its discretion and with regard to the aggravating factors, the defendant be SENTENCED TO 4 YEARS OF IMPRISONMENT,

Given that the act was committed to his spouse, the sentence is increased by one-fold under Article 109/3-e of TPC; the Court holds that the defendant be SENTENCED TO 8 YEARS OF IMPRISONMENT; given that the act is committed during a sexual assault, the sentence is increased by half under Article 109/5, the Court holds that the defendant be SENTENCED TO 12 YEARS OF IMPRISONMENT,"

***Appeal Judgment; ISTANBUL REGIONAL COURT OF JUSTICE 20TH CRIMINAL CHAMBER Judgment, Merits No. 2017/2232 Decision no. 2018/108**

"The Court holds that.....THE REQUEST TO APPEAL BE REJECTED ON THE MERITS, that the case file be sent to the first instance court that pronounced judgment,

The decision on the crimes of qualified sexual assault and bodily harm with intent are FINAL,

The crime of deprivation of liberty is subject to appellate review."

*** THE COURT OF CASSATION 8TH CRIMINAL CHAMBER CASE FILE WITH MERITS NO. 2021/ 18873**

On account of the objections raised by the complainant and the defendant to the Appeal Judgment, the case remains under review before the Court of Cassation 8th Criminal Chamber.

28.09.2022

Opuz Grup Davaları (no. 33401/02) Gölge Rapor
Shadow Report for Opuz Group Cases (no. 33401/02)

Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı / Mor Çatı Women's Shelter Foundation

